

ex quocumque alio privilegio electis, suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius loci in quo confessiones audiendi sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit aut Episcopatu renuntiaverit vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur; sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter et pro tempore ordinariam jurisdictionem in ea Dioecesi exerceat, approbationem. Haec tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque praecedens licentia sive approbatio duret et revocata ab eo non fuerit; in quo casu nova et expressa impetranda erit, si illa praecedenter obtenta vel per temporis adscripti lapsum expiraverit vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

XVIII. Meminerint quoque Regulares, se excipere non posse confessiones Monialium, tametsi eorum regimini et gubernio subjectae sint, nisi ultra licentiam suorum Praelatorum Regularium praecedat examen coram Episcopo Dioecesano faciendum, ejusque specialis quoad confessiones dictarum Monialium approbatio, remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

XIX. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium confessionis audiat; si in posterum Superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta, toties praedictum extraordinarium Confesorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem aut saecularem aut regularem alterius diversi Ordinis professorem, in his casibus Episcopi pro suo arbitrio et conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quovis titulo aut praetextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

XX. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut saecularibus aut regularibus, contra praescriptum caeremonialis Episcoporum et Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis et Breviarii irrepserint, studiant omnino remove. Et si adversus ea, quae in dicto Caeremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse, executioni eorum, quae in dicto Caeremoniali constituta sunt, diligenter iucumbant; nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

XXI. Sedulo pariter curent idem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsitan, tam quoad Ecclesiasticos saeculares, quam quoad Regulares, inducti fuerint adversus Concilii Tridentini decretum, de observandis et evitandis in celebratione Missarum

Sess. 22, et contra Regulares, si opus fuerit, procedant et Apostolica Delegatione, in eo decreto ipsis indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in de-volutive, super quocumque dubio, quod excitari contigerit, de-claratione Congregationis pro tempore existentium S. R. E. Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

XXII. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii a recol. memor. Clemente Papa XI, praedecessore etiam nostro, opportunum decretum promulgatum fuerit die 15 Decembris anni 1703, Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statuta etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque decretum in suis respective Dioecesibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione, ne in privatis Regularium cellis sive cubiculis erigatur altare pro re sacra ibidem faciendum, et contra quoscumque contravenientes censuris etiam ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicae in memorato decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili; declaramus tamen quod cum in praedicto decreto statuatur, non licere Episcopis extra domum propriae habitationis in Domibus laicis erigere altare, ibique sacrosanctum Missae sacrificium celebrare sive celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione Visitationis vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis vel de speciali Sedis Apostolicae licentia absentes a Domo propriae ordinariae habitationis, moram idcirco faciant in aliena domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita its erit erectio altaris ad effectum praedictae celebrationis, non secus ac in Domo propriae ordinariae habitationis.

XXIII. Praecipimus quoque, accurate attendi ac adimpleri quaecumque alia praescribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess. 25 de Regularibus et Monialibus. Cumque in cap. 25, amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis, sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac *Mare magnum* appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus et Regulis, etiam juratis, atque etiam consuetudinibus vel praescriptionibus etiam immemorabilibus; sciant omnes, derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quae in praedicto capite continentur, sed etiam ad alia, quae in singulis superioribus capitibus ejusdem sessionis constituta sunt.

XXIV. Ad haec ut recta in iudicis ratio servetur, praecipimus, quod ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex officio, hoc est, non ad

ullius querelam sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum sententiis appellatio vel ad Sedis Apostolicae Nuntium vel ad Metropolitanos interposita fuerit; tunc (ne alioquin, si nullus actoris partes gerat, delinquentes poenam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiscales tribunalis Nuntiaturae Apostolicae et respective etiam Curiae Metropolitanae, instantias aliosque actus desuper necessarios peragant et prosequantur, ut praedictae Ordinariorum sententiae justam confirmationem et executionem obtineant. Quod si, dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis et inauditis, sententias in gradu appellationis profferri contigerit, istae prorsus nullae sint ac irritae cum omnibus actis, gestis, nullumque sortiri debeant effectum, quinimo praecedentes Ordinariorum sententiae executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

XXV. Caeterum cum generaliter circa appellationes et inhibitiones satis provisum fuerit per Constitutionem piae memor. Innocentii Papae IV, praedecessoris etiam nostri, in cap. *Romana*, ac etiam per decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16 Octobris 1600 à Congregatione negotiis et consultationibus Episcoporum et Regularium praeposita, et à praefato Clemente VIII, praedecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore pontificatus similis memor. Urbani Papae VIII, praedecessoris iudem nostri, die videlicet 5 Septembris 1626; volumus et mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus et decretis statuitur diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in causis ad curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum, quacumque consuetudine etiam quasdam inhibitiones, nuncupatas temporarias, penitus excluso.

XXVI. Quo vero ad iudices conservatores et modum ac facultatem procedendi in causis civilibus, quae ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolata custodienda erit norma praescripta in Constitutionibus fel. rec. Innocentii VI, Bonifacii VIII, Gregorii XV, aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, hac de re editis, necnon in decretis Concilii Tridentini, sub poenis ibidem contentis, quas praesenti nostra constitutione innovamus et confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem iudices conservatores et mandatorum suorum executores exhibere debeant Episcopis aliisque locorum Ordinariis, litteras suae deputationis, quarum vigore procedere intendant.

XXVII. Enixe denique et ex intimo paterni cordis nostri sensu omnes è religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter et cum effectu observare

etiam omnia et singula in caeteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii decretis sancita. Et ne eorum executio posthac ullo modo impediatur aut retardetur, decernimus, ac declaramus nullum pro impedienda aut suspendenda executione Conciliarum sanctionum ejusmodi, aut decretorum quae ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quae in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium privilegium, quod ante praedicti Concilii promulgationem à Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eodem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum; itemque obstare non posse ullum statum vel concordiam, quae, à praedicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sint, neque quemcumque longaevis non usum, aut contrariam consuetudinem vel praescriptionem, etiam centenariam vel immemorabilem, ni forsan praefatae consuetudines aut praescriptionis materia capax sit, et insuper consuetudo aut praescriptio immemorabilis probata jam sit admissa à competenti iudice per tres sententias conformes vel per unam, quae in iudicatum transierit, nec demum quemcumque appellationem sive inhibitionem etiam temporariam, reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum, quibus etiam tamquam executoribus praesentium nostrarum Litterarum non solum committimus et mandamus, ut eas ipsarumque decreta et ordinationes omnes perpetuo et inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quae iisdem Cardinalibus à Sede Apostolica tributa est pro executione decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quodcumque opus fuerit, interpretandi, explicandi ac declarandi eandem nostram Constitutionem omnesque et singulas ordinationes in ea contentas, exceptis his, quae ad caeremoniale Episcoporum, Rituali Romanum et Rubricas Missalis et Breviarii pertinent, quatenus illis dubietas aliqua aut difficultas emerit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut, ante huiusmodi executionem, nec ullus recursus ad eandem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero et declarationibus à praedicta Congregatione faciendis, postquam nostra aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit, statim quaecumque reclamatio aut consultatio omnino cessare, perpetuum, quae silentium desuper impositum censi debeat.

Decernentes pariter easdem praesentes Litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos expectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per om-

nia pleneissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter et inconcusse observari debere....

Non obstantibus praemissis ac, quatenus opus sit, nostra, et Cancellariae Apostolicae Regula de jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis etc.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 13 Maii 1723, Pontificatus nostri anno secundo. (Del Bulario Romano Luxemb. part. 1ª pág. 472.)

Nota de los Fastos. El Illmo. López Zebuan dice: "Dicha Bula de Inocencio está mandada observar en las Indias por diversas cédulas reales. Orden. 312." Hernaez.

SALVAS.

CIRCULAR. Señores Curas &c.

"Con fecha 3 del presente me pide el E. Sr. Gefe político, que dicte providencias oportunas á fin de evitar las salvas que al amanecer se hacen con motivo de la celebridad de los Santos, añadiendo que no la toma por su parte por estar persuadido de que el público la recibirá mejor de la autoridad eclesiástica. En los arbitrios de la que ejerzo, no cabe otra que la persuacion á los vecinos de las iglesias en que se celebra la festividad, pues bien sé que los individuos de ellas no tienen parte alguna en tales demostraciones, sino en los repiques que están ya reformados, lo que así manifesto en contestacion á su E.; pero tampoco es conforme á la buena armonia que debe reinar entre ámbos gobiernos que me niegue á una peticion tan comedida: por lo que espero que Vdes. se encarguen de persuadir con empeño y eficacia á su vecindario respectivo que se abstengan de toda salva, vítores y cualquiera otra cosa que altere el sosiego público principalmente en horas de madrugada y de la noche: pudiendo ser esta diligencia una de las pruebas convenientes de que el estado eclesiástico secular y regular procura con interés aun el bien político de los ciudadanos. —Dios guarde á Vdes. muchos años. México, Setiembre 9 de 1823.

SANTA ROSA DE LIMA.

Se declara á Santa Rosa Patrona de toda la América, de Filipinas y de las Indias.

Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus cura, quam inscrutabilis Divinae sapientiae atque bonitatis altitudo humilitati nostrae, meritis licet et viribus longa impari, imponere dignata est, nos urget piis

Orthodoxorum Regnum votis ad augendam in terris Sacrorum Virginum cum coelesti Sponso in beata aeternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu praebemus.

Alias sequidem felicitis recordationis Clemens Papa IX, Praedecessor noster, B. Rosam de S. Maria, Virginem Limanam, Tertii Ordinis Sancti Dominici, in patronam principalem Civitatis Regum seu Limanae, totiusque Regni Peruani, cum omnibus praerogativis, quae patronis principalioribus debentur, auctoritate Apostolica elegit et declaravit, et alias, prout uberius continetur in ipsius Praedecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris, qui sequitur videlicet: "Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam...." (Véanse las letras anteriores.)

Cum autem, sicut praedictus Marchio de Astorga, dicti Caroli Regis pariter apud Nos et Sedem Apostolicam Orator, eorumdem Caroli Regis et Mariannae Reginae Viduae nomine, nobis nuper exponi fecit, quod ipsi Carolus Rex et Marianna Regina, fovendae et propagandae Fidelium erga eandem B. Rosam devotioni laudabili pietate studentes, praesertim Clementis Praedecessoris Litteras ad universa Americae et Indiarum loca á nobis extendi plurimum desiderant: Nos gloriosae B. Rosae praedictae, quae Ecclesiam universam bono Christi odore longe lateque perfundit, merita magno cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, piisque et devotis dictorum Caroli Regis et Mariannae Reginae supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis Praedecessoris vestigiis inhaerentes, eandem B. Rosam de S. Maria in universam et principalem patronam omnium et singularum Provinciarum, Regnorum, Insularum et regionum Terrae Firmae, totius Americae, Philippinarum et Indiarum cum eisdem praerogativis, dicta auctoritate, tenore praesentium, eligimus pariter et declaramus: ipsiusque B. Rosae festam ibidem tanquam de patrona principali ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus illic degentibus de praeepto servari, et sicut alia festa de praeepto celebrari, ejusque Officium et Missam ibidem ab universo Clero, tam Saeculari quam Regulari, sicut de principali patrona juxta Rubricas Breviarum et Missalis Romani recitari et celebrari, eadem auctoritate, harum serie, semiliter mandamus: firmis tamen simul remanentibus particularibus Patronatibus, si qui sint pro aliqua vel aliquibus Civitatibus aut locis praedictarum regionum alias legitime constitutis.

Non obstantibus omnibus et singulis illis, quae praedictus Clemens Praedecessor in suis Litteris praesertis concessit non